

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվան 6 ռուբլի:
Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյան խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция «Мшакъ».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տ է Լ է Ք օ Ն 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տոն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունւում է ամէն լուրով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իրաւաբանի լաւին 2 կոպեկի:
Տ է Լ է Ք օ Ն 253.

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՐՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Աննա Թագոսեանցը եւ Սրբուհի Խուզովը դեռ անցը սրտի ցաւով
յայտնում են իրանց ազգականներին եւ ծանօթներին առաջինը իր սիրելի մօր, եր-
կրորդը իր մեծ մօր

ՈՎՍԱՆՆԱՅ ՏԵՐ-ՅՈՎՍԵՓԵԱՆՑԻ

Մահը Յովարկաւորութիւնը լինելու է յունվարի 27-ին, հինգշաբթի օր, ժամի 10-ին, զէպի Մոնթու եկեղեցին, իսկ հոգեհանգիստը կը լինի յունվարի 26-ին, չորեքշաբթի օր, երեկոյեան ժամի 6-ին: Պօղոցեյակայա փողոց, № 28/30:

Նունէ Միքայէլեան Իգիթիանեան, Մարիամ Միքայէլեան Բուրդիկեան, Յովհաննէս
եւ Դաւիթ Միքայէլեան եւ Նատալիա Ալեքսանդրեան Շահաբաճեանները, խորին վշտով
յայտնում են—առաջինները իրանց սիրելի եւ անմոռանալի մօր, իսկ վերջինը իր թան-
կազին սկստուրի:

ՆԱՏԱԼԻԱ ՊԱՊԱՅԵԱՆ ԾԱՂԱՍԵԱՆԻ

Մահը, ինքուրում են իրանց ազգականներին եւ ծանօթներին հինգշաբթի, ամսին 27-ին,
առաւօտեան ժամի 10-ին, չորս ընդ յուղարկաւորութեան հանդիսին, որ տեղի է
ունենալու իր ընտանիքի Միքայէլեան փողոց № 18, Արամ-Արամովի հրապարակի
մօտ, զէպի Ջիգորաշէնի Աւետեայ ս. Աստուածածնի եկեղեցին: Ամբիժը կատարվելու է
չորեքշաբթի, ամսին 26-ին, երեկոյեան ժամի 6-ին:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ինչու չը հետեւե՞ք. — Ներքին ՏԵՍՈՒ-
թիւն. Մամուլ. երկրաշարժից վնասվածների
օգտին. Նամակ խմբագրութեան. Ներքին լու-
րեր. — ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Նամակ Գեր-
մանիայից. Արտաքին լուրեր. — ՀԵՌԱՅԻՐՆԵՐ.
— ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ.
Մեր միջնակարգ դպրոցները:

ԻՆՉՈՒ՞ ԶԻ ՀԵՏԵՆԵՐ

Ո՛րքան միտթարական բան կը լինէր,
եթէ հասարակական գործողը կամ այս և
այն հիմնարկութեան պաշտօնեան, որ թոյլ
է տուել մի տեղը և անապիւ վարմունք,
զգար իր պարտաւորութեան ծանրու-
թիւնը և ինքն իրան հեռանալ իր պաշ-
տօնից: Եթէ մարդիկ մեր երկրում ընդու-
նակ լինէին մի այդպիսի որոշման, մենք
մի գեղեցիկ օր կը տեսնէինք մի չը տեսնե-
լիս՝ տեսարան, օրինակ, մեր եկեղեցիների
99 տոկոսը մնացած առանց երեցիփոխների
և մեր միւս հաստատութիւնները առանց
պաշտօնեաների: Սակայն կեանքի մէջ մեծ
մասամբ մենք հակառակն ենք տեսնում:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՄԵՐ ՄԻՋՆԱԿԱՐԳ ԴՊՐՈՑՆԵՐԸ

Ամենքիս յայտնի է, թէ ինչպէս նուազ է
զարգացած մեր մէջ հասարակական գիտակ-
ցութեան ու անհատական ինքնորոշութեան
ուղին. թէ որքան կարօտ է զգացվում հասա-
րակական տոկոսն և անձնուէր գործիչներին:
Այդ պակասը նկատելի է ոչ միայն մեզանում,
այլ և ուրիշ կեանքում, որը այժմ մի ան-
սովոր բարձր զարկերակով խոլում և պարզ
է կացուցանում, թէ ինչպէս այդ կեանքը ա-
ռաջ է գնացել, թէ ինչպէս հասարակական
պահանջները փոխվել են դրա համեմատ: Իսկ
մատաղ սերունդը, որ կրթվում է մեր միջնա-
կարգ դպրոցներում և այնտեղ պատրաստ-
վում ապագայ կեանքի համար, արդեօք ներ-
կայ պահանջներին համապատասխան պայման-
ներում է գտնվում: Բանից դուրս է գալիս,
որ կեանքը առաջ է գնացել, բայց դպրոցը
յետ մնացել: Եւ այդ հասկացել է վերջապէս
պետութիւնն էլ, որի՞ բերանը—լուսաւորու-
թեան միջնարդութիւնն, այժմ մի յատուկ
յանձնաժողով է կազմել յիշեալ հարցը քննելու
և բեֆորմների նոր ծրագիրը մշակելու համար:
«Ներկայումս միջնակարգ դպրոցը, ասում է
«Северный Курьер»-ը, տալիս է գիտութիւն:

Հէնց այն անձինք, որոնցից ցանկանում ենք
հեռանալու պատրաստակաւութիւն, ոչ
միայն յամառութեամբ մնում են իրանց
տեղերում, այլ և ամեն միջոցներ են գործ-
դնում՝ ձեռքից չը թողնելու մի ան-
գամ գրաւած տեղերը: Այդ երեւոյթը բա-
ցառիկ է և պէտք է ասել որ դժբախտա-
բար միայն մենք ենք այդ անմիտթար վի-
ճակի մէջ:

Նրբ այդպիսի պատրաստակաւութիւն չը
կայ, արդիւնք են և խրատական են գտնե-
լիս զէպերը, երբ հասարակութիւնը կամ
հիմնարկութեան անդամները այնքան զեռ-
թմած և մեռած չեն, որ բողոք են յա-
րուցանում անարժանների և անապիւների
դէմ և ստիպում նրանց հեռանալ իրանց
պաշտօններից: Ամենքը յիշում են Վիեննայի
պրօֆէսոր Լէօպոլդ Շէնկլին, որ այնքան
ազնուկով հանդէս հանելու եկաւ իր իրը
թէ գտած եղանակը՝ ազդելու արգանքի
մէջ եղած մանուկի սեռի վրա: Վիեննայի
համալսարանի բժշկական ֆակուլտետի
պրօֆէսորների խորհուրդը, մանրամասն
քննելով դրոշմը, եկաւ այն եզրակացու-
թեան, որ Շէնկլ թոյլ է տուել իրան գի-
տական անարժանիքը:

Ուսումնարանների գլխաւոր հոգան է իր ժա-
մանակին անցնել նշանակված ծրագիրը և
կարելոյն չափ աշխատել, որպէսզի աշակերտ-
ները ամբողջովին իւրացնեն ծրագրված գի-
տութիւնները: Որքան փալտուն են անցնել քնն-
ութիւնները՝ նոյնքան չօշափելի է լինում
«հասունացածների» թիւը. որքան շատ են
մնում նորաւարներից բարձրագոյն դպրոց-
ները՝ նոյնքան միջնակարգ դպրոցը զոգվի-
կեցում կատարած է զգուս իր պարտականու-
թիւնը: Իսկ թէ արդեօք միջնակարգ դպրոց-
ներում ստացած գիտութիւնները նպատակա-
կաւորութեամբ են արդեօք նրանց մէջ մտաւոր
գիտութիւն, տալիս են բազմակողմանի մը-
տաւոր աշխատանքի ընդունակութիւն—գա-
րդէն ուրիշ հարց է, որի վրա տարաբախտա-
բար լուրջ ուշադրութիւն չեն դարձնում:
Ձեռք բեր գիտութիւններ, իսկ մնացած բոլոր
բաները ինքնին առաջ կը գան—այսպէս է
մտածում ժամանակակից միջնակարգ դպրոցը:

Յիշուի, եթէ քննելու արդի դպրոցների ծը-
րագիրը կը տեսնենք, որ անագին ժամանակ
ու աշխատանք են խլում մատաղ սերունդից
այնպիսի առարկաներ, որոնք ոչ մի կենսա-
կան նշանակութիւն ունեցող մի քանի առար-
կաների ծրագրերն են: Այնպիսի ոլորտներ
չը մանկանքի մէջ են ամփոփված և կամ
այնպիսի սքոլաստիկ ուղղութեամբ ներկված,
որ մարդ ակամայ դարձանում է, թէ ինչու է

մեղու անարգ միջոցի—անարժանի ընկալմի,
և այդ պատճառով որոշեց Շէնկլին յանդի-
մանը: Շէնկլ չը հեռացաւ իր պաշտօնից
և շարունակեց իր դասաւսուցչութիւնները,
մինչև որ նոր նշանակված միջնարդ պաշ-
տօնապէս առաջարկեց նրան թողնել հա-
մալսարանը:

Մի ուրիշ օրինակ: Ռուսաստանի ներքին
նահանգներից մէկում գաւառական ազ-
նուականութեան պարագլուխ Կոֆին թոյլ
էր տուել իրան գանազան ձեւերով իր ձեռ-
քը գցել գիւղացիների հոգերը և յետոյ
ծախել նրանց արտասահմանեան դրամա-
տէրներին, իրեն հանրերով հարուստ հո-
գեր: Բարձրացաւ մեծ արժուէր այդ առի-
թով. շատ խօսվեց, զրկեց, բայց Կոֆին
մնում էր անզրկուելի: Նորերս Լիպեցկի
գաւառի աղնուականների մի մասը, համ-
բերութիւնից դուրս գալով, գիմել է Կո-
ֆինին հետեւեալ նամակով. «Ամբողջ Ռու-
սաստանը քննում է ձեր գործերը, որոնք
վերաբերվում են գիւղացիներից հանրեր
գնելուն և օտարներին ծախելուն: Մենք
ձեզ չենք դատում, բայց մեզ վշտացնում
է մամուլի մէջ երեւցող մշտական այն ա-
նարկանքը, որ ուղղված է զէպի մեր պա-
րագլուխը, մենք ձեզ խնդրում ենք թող-
նել այդ պաշտօնը և ձեզնից հեռացնել
այն մեղադրանքը, թէ դուք օգտվում էք
ձեր ներկայ պաշտօնից՝ ձեր անձնական շա-
հերի համար»:

Ո՛րքան գեղեցիկ կը լինէր, եթէ այդ
տեսակի դատեր տրվէին աւելի յաճախ և
ուրիշ տեղերում ևս: Սակայն մարդիկ գի-
րադատում են լուրերը և աններելի
ներդաժնութիւնը: Յաւալի է:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Մ Ո Ւ Լ

Կրօնների պատմութիւնը—ի հարկէ այն պատ-
մութիւնը, որի գործերը վարդապետները չեն
կամ վարդապետամիտ մարդիկ—հարստացաւ
մի նոր, շատ չաղ փաստով ևւս. նա մերկայցըր-
վեց մարդկութեան առաջ XIX դարի վերջին
տարում, որպէս զի մի աւելորդ անգամ եւս
ապացուցանէ, թէ ինչ բաների ընդունակ են
Քրիստոսի անարժան աշակերտները: Մենք խօ-
սում ենք այն դատաստանական գործի մասին,
որ նորերում քննվում էր Պարիզում վալ-

այդ բոլորը: Սակայն հարց է ծագում. գոյու-
թիւն ունեցող ծրագրով ուսանելի առարկա-
ները արդեօք ինչպէս են աւանդվում ևւս ինչ
հետեւանքների հասցնում: Դրա պատասխանը
կարելի է գտնել այն բազմաթիւ գեղեցուկ
ների ու կարծիքների մէջ, որոնք արվել են
միջնարդութեանը գանազան քաղաքների ման-
կավարժական խորհուրդների կողմից: Այստեղ
մեր առաջ բացվում է արդի հասարակութեան
կրթական և ուսումնական գործի խնդիրը ու
անմիտթար պատկերը:

Շատ ժամանակ չէ անցել, երբ Պետերբուր-
գի մանկավարժների հասարակական ժողովու-
րում ի նկատի էր անվաճ, որ ներկայումս
գիմնազիաներում «հետադարձ» են լուր դատարկ,
անբովանդակ, ձեւական դարձացմանը և ծա-
նարաններում են գլխաւորապէս յիշողութիւնը,
որ մեքենական, գիտակցութիւնից զուրկ գոյն
է ստանում, յիշողութիւնը, որ ըմբռնում է
լուր բաների, անուանների, չոր ու ցամաք որո-
շումների, վերաբերական հասկացողութիւնների
կոյտեր, բայց ոչ թէ մտալից փաստեր, կեն-
դանի, ամենքիս սրտին մօտ իրականութիւնը:
Աշակերտների մէջ մնացվում է ամեն մի կեն-
սարդը արամադրութիւն, ամեն մի հետաքըր-
քութիւն զէպի գիտութիւնը: Ուստի դար-
մանալի չէ, որ այս տեսակ մաշող մանկավար-
ժական սխառնի արտայայտչներն էլ կան-
գնած են իրանց արժանի բարձրութեան վրա:
Ուսուցիչների միջնարդը միանգամայն տո-
գորված է բիւրօկրատիական, սպանիլ օդով,

զէկ-Բուսովի միջնարդութիւնը, ինչպէս յայ-
տնի է, ամեն եւանդ գործ է դնում Քրիստոսի-
կան ազատութեան մէջ բուսած վնասակար
որոշումները արմատաւան անելու համար: Նրա
այդ ջանքերից վերջինն այն էր, որ Պարիզի
դատարանի առաջ հանվեց ազատագործիւնե-
րի միաբանութիւնը: Ի՞նչ է դա: Գաղափարա-
նական քննութիւնը առաւ նիւթ էր հաւաքել,
և պրօկուրօրի մեղադրական ճառը կրօնական
հաստատութիւնների պատմութեան մի շատ
գեղեցիկ աղբիւր է: Գիտենք որ կաթոլիկ եկե-
ղեցին, միշտ համախառնային թաղաւորու-
թեան մեքենի նուիրված, դարերի ընթացքում
գործադրել է բոլոր ներքին և աններքին մի-
ջոցները՝ իր քաղաքական տիրապետութիւնը
պահպանելու համար: Այդ նպատակով էր որ
պատը Քրիստոսի փոխանորդ ևւս վերջոյ ան-
սխալաբան յայտարարվեց. այդ նպատակով էր
ևւս այն, որ հիմնական կրօնական միաբանու-
թիւններ—ընկերակիւն, դոմինիկեան, կա-
պուցին, եղուիտ ևւս այլ հարիւր ու մի անուն
ունեցողներ Յայտնի է, որ այդ սրբազան հայ-
րերը զրօշմը են պատմութեան մէջ շատ ևւս
շատ անդադու էլքը ինկվիլիցիլայի խորդի-
ներ, սարսափելի եղբայրականութեան ևւս այլ
միջոցներով: Ահա այդ կարգերից մէկն է աւ-
ստագործիւնների միաբանութիւնը, նա հին
չէ, կազմվել է 1850-ական թականներին: Հա-
մախառնային նուիրական հասկացողութիւն-
ների դժբախտութեան համար էր, որ կաթո-
լիկ եկեղեցին իր դիւնաւորած խաւար ոյթերին
յատկացնում էր սուրբ անուններ. Յիսուսի ա-
նունով է հիմնված Լյուդալի միաբանութիւնը,
ևւս «եղուիտ» պարզապէս նշանակում է յիսու-
սեան, մտաբերեցէք այդ ուստի պատմութիւ-
նը, ևւս անունը ձեզ կապէ, որ դա մի մեծ սըր-
բապետութիւն է: Աստուծոյցիւնները նշանա-
կում է վերափոխման, ուրիշ մարդապետա-
կան այս նոր ուստը Աստուածածնի վերա-
փոխման անունով է մկրտված: Բայց հետեւե՞ք
«Св. Крпьеръ» Լրագրի Պարիզի թղթակցի
պատմութեանը: Նա կը տեսնենք, որ սուրբ
հայրերը այս անգամ էլ սուրբ անունների պըղ-
ծութիւն են կատարել: Միաբանութիւնը մե-
ղադրվում էր օրէնքով չը թոյլարված ընկե-
րակցութիւն կազմվում համար: Բայց թղթա-
կիցը ասում է, թէ նրան կարելի էր մեղադրել
պարզապէս սրիկայութեան մէջ:

Աղքատ ձեւանալով ողորմութիւն աղեր-
սել, մինչդեռ նրանց մեղութիւնը կողորտո-
վում էին ոտիւ ևւս արծաթի ծանրութիւնից.

զուրկ օրեւէ կենսարար, փոխադարձ աղղե-
ցութիւններից թէ զէպի իրար ևւս թէ զէպի
իրանց աշակերտները: «Св. Крпьеръ»-ի ասելով հա-
րաւային միջնակարգ դպրոցներից մէկում ման-
կավարժական խորհուրդը այն կարծիքն է
յայտնում, որ «ամբողջ ուսումնարանային ար-
դի ընթացքը դատաւորից ստեղծում է ոչ թէ
մի մանկավարժ—դեկլարա, այլ մի ձեւապաշտ
չինտիւն, ևւս այն բոլոր ճշդագիտական գրութիւն-
ները, որոնցով գլխում են ուսումնարանային ևւս
դատաւորներին կենտրոնական վարչութեան
կողմից, միանգամայն դուրս են վանում դպրո-
ցից կրթական սկզբունքները, դուրս քաշում
աշակերտների ինքնուրոշութիւնը»: Մի այլ
տեղ, նոյն ամսագրի խօսքերով, այն եղբայրա-
ցութեան են եկել, թէ ուսուցման արդի ևւս
գանակները «գարձել են ուսուցչութեան լուր
անկենդան, մի տեսակ չոր ու ձեւական պար-
տականութիւններ: Ուսուցիչը բաւականանում
է նրանով, որ տալիս է ամեն համար դասեր,
աշակերտը անպիւր սերունդում ու պատասխա-
նում, ևւս դրա համեմատ էլ ստանում այս կամ
այն թուանշանը: Անհրաժեշտ է ասել իւր ևւս
ուսուցիչների մէջ առաջացնել սերտ չիւումն,
անհրաժեշտ է մոյցնել գիտական գրոցներ ա-
ռաջինների ևւս վերջինների միջև, կազմակեր-
պել ճանապարհորդութիւններ ու դրօսանքներ,
հասարակ ու պարզ յարաբերութիւններ ևւս
այն ևւս այն»:

Ահա այս տեսակ պայմաններում է կրթվում
մեր մատաղ սերունդը, այն ձկուն ևւս փերսն

Պատերազմը

Թի
 իստո
 ութ

ՆԱԽԱԿ ԽՐԱՏԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Թալին գիւղ, յունվարի 15-ին
Էլմիաճին գաւառում գտնուող այս հայաբնակ
գիւղը բաղկացած է հարիւր յիսուն տնից: Չմե-
որ այստեղ սկսվում է նոյեմբերին եւ տեւում
է մօտաւորապէս հինգ ամիս: Յիսուսը չարու-
նակ սարսափելի են կատարել քամու հետ Չը-
կան կանոնաւոր ճանապարհներ, ձիւնի պատ-
ճառով երթեւեկութիւնը բոլորովին դադարում է:
Գիւղի երկրասարքութիւնը ուրիշ զբաղ-
մունք չունի, բացի թղթախաղէ: մոռէ մի
երկու-երեք մանրածախսի խանութ եւ դուք
կը համոզվէք դրանում: Այդ զարմանալի էլ չէ-
լինելով համարենք թէ բոլորն էլ անգրագէտ
նրանք ուրիշ զբաղմունք չեն էլ գտնում: Միակ
միջիթարութիւնը այստեղի միջառնան տար-
րական դպրոցն է, որը բացվել է երեք տարի
սրանից առաջ, 1896 թին: Ուսման նշանա-
կութիւնը բոլորն էլ բմբռնել են եւ ուրախու-
թեամբ են ուղարկում երեխաներին սովորե-
լու: Գիւղի գրագէտները մէջ ծագել է ընթեր-
ցասիրութիւն, բայց դժբախտաբար ոչ ոք հը-
նարաւորութիւն չունի բաւականութիւն տալ
այդ ցանկութեանը: Ուսումնարանի նախկին
աւագ ուսուցչի հաշտով ստացվում էր «Մշակ»
լրագիրը, որից եւ օգտվում էին յիշույ ան-
ձինք: Բայց ներկայ տարում «Մշակ» չէ տուց-
նում այդ ուսուցչի տեղափոխվելու պատճա-
ռով, այնպէս որ լրագրի յետեւից եկողները
դանում են դատարի:
Կարգալով «Մշակ»-ի մէջ մի քանի պարոն-
ների նուիրած այդ լրագրի օրինակները մա-
սին դանադան հիմարութիւններին եւ հասա-
րակութիւններին եւ թող եւ տալիս ինձ խնդ-
րով այն անձանց, որոնք ցանկութիւն կունեն-
ան նուիրել «Մշակ»-ի օրինակները այս կամ
այն հասարակութիւն, իր զգանք մի օրինակ
նուիրել Թալինի հասարակութեան, որովհետեւ
եթէ կայ մի հասարակութիւն, որը կարող
է մի լրագրի—դա Թալինի խաւար հասարակու-
թիւնն է:
Աւագ ուսուցչի Ա. Աստուածատուրեանը

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Մուրիէի խմբագրութեամբ հրատարակվող
«Le Caucase Illustré» հանգէսի № 2-ում գե-
տեղված է Գ. Սուրբուհիանցի «Պէպո» կոմե-
դիայի առաջին գործողութեան թարգմանու-
թիւնը: Միւս գործողութիւնները լոյս կը տե-
անեն յետագայ համարներում:
Ինչպէս յայտնի է՝ Թիֆլիսի առեւտրական
դպրոցի դերեկաօրի պաշտօնի համար ընտրվել
էր Թեմիստու Մ. Միշէր, որ այժմ գտնվում է
Օդեսայում: Ֆինանսների միջնորդ հաստատել
է նրան այդ պաշտօնի մէջ: Մենք կը յայտնենք,
թէ երբ պէտք է Ֆիշեր գալ Թիֆլիս եւ տեղի
կունենայ առեւտրական դպրոցի բացումը:
Ժողովրդական լուսաւորութեան միջնորդու-
թիւնը յատուկ չըբերականով յայտնել է, որ
քաղաքային դպրոցների ուսուցչի կարող են
նշանակվել այն անձինք, որոնք աւարտել են
իրանց ուսումը քրիստոնէական ուս-
ուցչական սեմինարիաներում, այն-
պէս որ հրէական ուսուցչական սեմինարիայից
դուրս եկած անձինք: մինչեւ անգամ եթէ նը-
րանք ընդունած լինեն քրիստոնէութիւն, չեն
կարող հրաւիրվել քաղաքային դպրոցները իւ-
րեւ ուսուցիչներ:

«Кавказ» լրագրում կարդում ենք. «Բա-
ղուի մտադափորձի հիմնարկութեան մէջ (про-
быное учреждение) ցուցահանդէս է տարելիս
այն ոսկեայ եւ արծաթեայ իրերէններ, ո-
րոնք պէտք է ուղարկվին Պարսիկ համաշխար-
հային ցուցահանդէսը: Այդ իրերէններն ստաց-
ված են Բաղուի, Ելիսավետպոլի, Երևանի
համալսարանից, Գաղտնաբի չըբանից եւ մինչեւ
անգամ Մերքախից: Նրանց մէջ կան շատ գե-
ղեցիկ առարկաներ, որոնք աչքի են ընկնում
իրանց ինքնուրոյն կերտածքով: Այսպէս, օ-
րինակ, գեղեցիկ է Ալեքսանդրովից ուղարկ-
ված մի արծաթեայ գոգի, որ 15 փունտ է
կշռում եւ որի վրա գեղարուեստական տեսա-
րաններ են փորագրված հայոց կեանքից: Ին-
քնուրոյն գեղեցիկութիւն ունի նաեւ մի սալոր
Հայաստանի նկարով եւ հայոց պատմութեան
տեսարաններով:

Պաշտօնական այն յանձնաժողովը, որ քըն-
նում էր Բաթումի մօտ մի առանձին ճառագայ-
ին քաղաք՝ հիմնելու հարցը, վերջացրել է իր
զբաղմունքները: Յանձնաժողովի գեկուցումն
այս ամսին կը ներկայացնուի միջնորդների
խորհրդին:

Թիֆլիսի քաղաքային դուստն իր վերջին
հիստում օրոյնք ընդունել մի քանի փոփո-
ւթիւններով: Բոլորի առաջարկը չինելու հետեւ
միջնորդները զուտը 410 մարկ,

նիւրուրդ, որ պէտք է կարողութիւն տալ
Թիֆլիսի ազգաբնակչութեանը բարձրանալ քա-
ղաքի մօտ գտնվող լեռնային մասը առանձին
շինած կառքերով: Թիֆլիսի համար ֆունկիու-
րոր կարող է գրաւիլ լինել ամառը, երբ
քաղաքում տիրող անտանելի չորը ստիպում
է մարդկանց որոնել բարձրագոյն եւ հով տեղեր:

Մեզ հաղորդում են, որ աղանաւերի կապա-
լառու Ջաքարիա Ջանիդուղեանց յանձն է ա-
ռել իր հաշտով կառուցանել կաղզուանում հայ-
ոց եկեղեցի, որի համար պիտի ծախսէ մօտա-
ւորապէս 12 հազար ռուբլի:

Ֆինանսների միջնորդութիւնը ցանկանալով
զարգացնել ժամագործութիւնը Ռուսաստանում,
մշակել է այդ արհեստի ուսուցման ծրագիր:

ԿԱՂՁՈՒՄՆԵՐ մեզ դրում են. «Յունվարի
5-ին, Միշէրեան ճաղաղուցի երեկոյեան, տի-
կիններ Հ. Գիւլպայազեան եւ Շ. Խարմանդա-
րեան, աւետիս ման գալով այստեղ, Ախալքա-
լաք գաւառի անտուն անտեղ մնացածները օգ-
տին հաւաքեցին 100 ռուբլի, որը ուղարկված
է Թիֆլիս պ. հասարակութեան հասցեով: Առա-
ջին անգամն ենք տեսնում այսպիսի մի հա-
մակելի քայլ կաղզուանի կանանց չըբանում,
մի քայլ, որ արժանի է ամենայն գոհունակու-
թեան ու խրախուսանքի:»

ՎԵՐԻՆ-ԱՂՂԱՆ գիւղից մեզ դրում են.
«Բաղաւաքական ինքները Վաչան, մեր հայրե-
նակից պ. Ս. Յարութեանանի միջոցով խոտ-
տացել է նուիրել 100 ռուբլի մեր գիւղում չին-
վելիք շերտապահական կայարանին:»

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ՆԱԽԱԿ ԳԵՐՄԱՆԱՅԻՑ

Լայպցիգ, յունվարի 15-ին
Մեր հասարակական կեանքի ուրախալի ե-
րեւոյթները մէկը, որը արդէն մի քանի ան-
գամ չեղանկ է մեր լրագրութեան կողմից, թէ
Եւրօպայի եւ թէ Ռուսաստանի հայ ուսանող-
ւորութեան տարեց տարի աւելանալն է: Որքան
էլ այդ երեւոյթը ընդհանրապէս ուրախալի է,
առաւել եւս ուրախալի կը լինէր, եթէ կար-
դանայինք ցոյց տալ նրա համեմատական ա-
ճելը ուրիշ ազգերի նկատմամբ:
Այս պատահական թղթակցութեան մէջ ան-
տեղի գտնելով չօգտիլ այդ շատ հետաքրքիր
հարցը, մանաւանդ որ ձեռի տակ չունենք դրա
համար հարկաւոր տեղեկութիւնները, թող-
նում ենք այդ մի ուրիշ պատեհ առիթի: Այժմ
կը ցանկանայի չեղել մի այլ ուրախալի ե-
րեւոյթ Եւրօպայի հայ ուսանողութեան ներ-
քին կեանքի մէջ—նրա ձգտումը ստեղծել մօտ
ընկերական կապ զանազան եւ միեւնոյն քա-
ղաքի ուսանողներին մէջ:
Այս մի պահանջ է Եւրօպայի հայ ուսանող-
ների համար: Ռուսաստանի ուսանողները գտն-
վում են աւելի մօտ հայ հասարակութեան, եւ
վերջինը աւելի շուտ է հասնում նրան օգնու-
թեամբ: Նրանք աւելի լաւ են ճանաչում Ռու-
սաստանի համալսարանները, երկրի պայման-
ները եւ այլն, մինչդեռ այս բոլորը պակասում
է Եւրօպայի հայ ուսանողներին եւ որը լրա-
ցնելու համար ինքն ըստ ինքեան առաջանում է
ձգտում՝ ստեղծել մօտ կապեր միմեանց հետ,
որպէսզի որքան կարելի է մեծ օգուտ ստաց-
վի եւրօպական կեանքից այն կարճ ժամա-
նակի միջոցով, որ ուսանողը անց է կացնում
իր համալսարանական կրթութեան ժամանակ
Եւրօպայում:

Իսկ մինչեւ նոր տարին, ինչպէս գիտէք, այս-
տեղի կարգութեան մէջ բարձրացաւ այն հար-
ցը, երբ պիտի տօնել նոր զարգացումը: Մե-
ծամասնութեան կարծիքը այն էր, որ պիտի
տօնել 1901 թին: Վերջին կայսրը այստեղ եւս
ցոյց տուց իր կամը, հրամայելով տօնել այս
տարվանից: Լայպցիգի հայ ուսանողութիւնը,
չը ցանկանալով հասարակ ակնառնան լինել
այն ուրախութեան, որին նուիրվում է նոր
տարիի երկնուն ամեն մի գերմանացի՝ տօնեց
ինքը եւս միայն իր ընկերական չըբանում,
որին մասնակցեցին այստեղ գտնվող երկու
հայ ընտանիքներ եւ Միտլայդայի, Հալլէի ու
Ֆրայքէրգի ուսանողները: Երեկոյից կրում էր
ընկերական ընաւորութիւն եւ անցաւ շատ ու-
րախ:

Իր այս ուրախութեան ժամերին նա չը մո-
ռացաւ եւ թիւրքահայ սովակներին Սպասել
մի ուսանողութիւնի միջ օգնութիւն, ի հարկէ,
չէր կարելի, եւ այդ երեկոյ բոլոր ներկայ ե-
րեւոյթի մէջ ժողոված դուռը, 410 մարկ,

մեծ չէ, բայց գնահատելի է այն ձգտումը եւ
այն զգացմունքը, որը արտայայտվեցաւ դէպի
սովամահ լինող իր կողայրները:

Ի միջի այլոց յիշեք, որ Լայպցիգի հայ ձե-
մարանական ընկերութիւնը անցեալ ամառային
կիսամիակին եւս ձեռնարկեց մի ժողովարու-
րութիւն սովակների օգտին Եւրօպայի հայ
ուսանողութիւնների մէջ, որին սիրով մաս-
նակցեցին շատեր եւ այսպիսով ժողովեցաւ
525 մարդ, իսկ Բերլինի ուսանողութիւնը ա-
ռանձին ժողովելով մի գումար՝ ուղարկեց պ.
Ջանիւսին:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Ֆրանսիական սենատի նոր ընտրութիւն-
ների ընդհանուր հետեւանքը հետեւեալ թիւա-
րով է արտայայտվում: Ընդամենը պէտք էր
ընտրել 99 անդամ: Այժմ ընտրված են 61 հա-
նրապետականներ, որոնցից 46-ը հին անդամնե-
րից են, իսկ 15-ը նոր: 6 ազատամիտ հանրա-
պետականներ, որոնցից 1-ը հին անդամ, իսկ
5-ը նոր: 18 արմատականներ, որոնցից 8-ը
նախկիններից, իսկ 10-ը նոր: 5 արմատական
սոցիալիստներ, 2 սօցիալիստ, 3 նացիօնալիստ
եւ չորս պահպանողական: Ընտրութիւնների
ժամանակ սեւացած են շատ կանդիդատ-օֆի-
ցիւրներ, որոնց մէջ են նաեւ գեներալ դը Ֆը-
րանս, Բըրլիո, Լաֆոս, Պարալ, Կլիւզեր, Պա-
տիէ, ժողպետ Գալլիեր, գնդապետ Բալո,
Մանտյը, Պարանտ, Ալբրի, Պիլո եւ ուրիշնե-
րը: Գեներալ Մերիէի յաղթութիւնը եւ Բան-
կի պարտութիւնը մեծ ոգեւորութիւն է առաջ
բերել ազգամոյնների չըբանում, թէպէտեւ
Մերիէն ընտել է մի այնպիսի տեղ, որ առաջ
էլ պատկանում էր յետադիմականներին: Հա-
նրապետական մամուլը մատնացոյց է անում
շատ նացիօնալիստ կանդիդատների անաղղու-
թիւնը եւ ընտրութիւնների հետեւանքը նպաս-
տաւոր է համարում հանրապետականների հա-
մար:

Ռուսաց կառավարութեան թղթակցութիւնը
Պարսկաստանի փոխտոտ լանկին գնկու-
պարական նոր փոխտոտութիւնը բազմաթիւ
բաղադրութիւնների առարկայ է այժմ արտա-
սահմանական մամուլի մէջ: Արդէն «National
Zeitung» ասում է, թէ Պարսկաստանն այժմ
գլխովին կախված կը լինի Ռուսաստանից: Ծա-
հաբերական տեսակէտից այդ գործը գուցէ եւ
կասկածելի է, սակայն քաղաքական տեսակէ-
տից անտարակոյս Ռուսաստանը մեծ գործ կա-
տարեց:

Պարսից շահի Բերլին եւ Պարիզ գնալու
լուրը հաստատվում է: Ծահը ճանապարհ կընկնի
ապրիլին իր երկրորդ օրը: Մայիսի Մանսուր-
Միրզայի ուղեկցութեամբ, որ մի տարի առաջ
գնացել էր Եւրօպա բժշկվելու համար:

Բերլինից հեռագրում են «Neue Freie
Presse» լրագրին, թէ ուրիշ տեղեկութիւններ
Ձինաստանում պատահած նշանաւոր անցքերի
մասին չեն ստացված: Մինչեւ անգամ ինքը
չինական գեպանը ոչինչ չը գիտէ եւ շարու-
նակ մարդ է ուղարկում գերմանական արտա-
քին գործերի միջնորդութեանը հարցնելու, թէ
չեն ստացված արդեօք նոր տեղեկութիւններ:
Բերլինում Ռուսաստանի ազգեցութեանը չեն
վերագրում Պիկինի պատճառական յեղափոխու-
թիւնը: Որոշված է սպասել անցքերի շարու-
նակութեանը: Հեղինակաւոր չըբաններում կար-
ծում են, որ այժմ ոչ մի հիմք չը կայ խախ-
տելու այդ սպասողական դրութիւնը, մինչեւ
որ տեղի չունենան նոր անցքեր, որոնք եւրօ-
պայիների կեանքը վտանգի ենթարկելին: Ձի-
նաստանում:

«Kölnische Zeitung» լրագրից պատմում է
մի փաստ, որ լուսաւորում է գերմանացիների
այժմեան վերաբերմունքը դէպի անգլիացիները:
Երբ Բաւարիայում տարածվեց մի լուր, թէ
Բուլլերը յաղթված եւ գերի է առնված՝ ամ-
բողջ ազգաբնակչութիւնը հրճուանք արտայայ-
տեց: Բոլոր հրապարակական տեղերում երա-
ժիշկները, հասարակութեան պահանջմամբ, ա-
նցին բօքսերի օրհներգը եւ ժողովուրդը
զլխաբաց ու տոբէ վրա լսեց օրհներգը: Ամ-
բողջ լաւարական երկրասարքութիւնը դար-
գարվեց արանապակեան ազգային զոյնների ծա-
ղիկների: Ժողովուրդի ոգեւորութիւնը բօքսե-
րի յաղթութեան առիթով անկարագրելի է:

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՌՈՒՍԱՑ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

25 յունվարի
ԿԱՊՇՏԱՏԻ: Կրիւզէր եւ Շալէն յունվարի
2-ին լորի Ռոբերտսոն ուղարկվեցին հաղորդա-
րութիւններ, որոնցով բողոք յայտնեցին անե-
րի կործանման եւ հողային սեփականութեան
աւերման դէմ: Ռոբերտսոն յայտնեց, թէ այդ
մուղարանքներն անորոշ եւ անհիմն են: Դիտա-
ւորաւ աւերումները անգլիական սովորու-
թիւններին չեն համապատասխանում:
10 ՆՆՈՒ: «Բէյլէրի գործակալութիւնը»
յանձնարարված է յայտնելու, թէ զեպպան
Մանսոն արձակուրդ ստանալով հեռացել է Պա-
րիզից դէպի Բիլիերա:
ՎԻՆՆՆԱ: Այսօր կայացաւ առաջին միջնորդ

այն կոնֆերենցիայի, որ հրաւիրված է կա-
ռավարութիւնից ազգաբնական տարածախու-
թիւնները բանալու: Նպատակով Բօնէմիայ-
ում եւ Մօրաւիայում: Միմիտար-Նախագա-
նը որոշուեց ժողովը եւ յանկութիւն յայ-
տնեց խաղաղութիւն վերահաստատել հինա-
ւուրց կայսրութեան մէջ, որին շատ երկար
ժամանակ ակեկոծում է ազգային չարախառ
թշնամութիւնը, մեծապէս վնասելով նրա տըն-
տեսական բարգաւաճմանը: Էնգել ի դիմաց
չեխական ժողովրդական կուսակցութիւնների,
պատրաստակաւնութիւն է յայտնում օգնելու
ազգային թշնամութիւնը սահմանափակելու
գործին: Ֆունկէ նոյն միտքն է յայտնում: Ու-
րոշված է վաղը քննադատութեան ենթարկել
Մօրաւիայի հարցը, իսկ չորեքշաբթի—չեխա-
կանը:

ԲՈՒՆԵՆՈՒ-ԱՅՐԷՆ: Երէկ արեւային հա-
րուածի 219 դէպքեր պատահեցին, որոնցից
134-ը վերջացան մահով:

10 ՆՆՈՒ: Համայնքների ժողով: Ուլիխմ
Ռեզմանդ հարցնում է, թէ մասշիւր չէ արդեօք
Բալֆօրը որեւէ փխայթուղթ ներկայացնել
կամ որեւէ տեղեկութիւն հաղորդել նոր եռա-
պետական զանապետութեան մասին: Անգլիայի,
Սմերիկայի եւ Գերմանիայի մէջ, որի մասին
Չեմերլէնը խօսեց Լէյնսիրում 1898 թուին,
Բալֆօր պատասխանում է, թէ Չեմերլէնը
երբեք այդպիսի տեղեկութիւններ չէ հաղոր-
դել: Հարկօրտ ապացուցանում է, թէ այժմ
մեան պատերազմը հետեւանք է 1881—85
թուի քաղաքականութեանից: հրաժարվելու
Դիախաւար կառավարութիւնը դիմեց այն-
պիսի մարդկանց, որոնք մօտ յարաբերութիւն-
ներ ունէին Ջեմսոնի արշաւանքն սկսողների
հետ եւ զա պատերազմի դիտար: պատճառն
էր: Բօնէրների ընաւորութիւնը եւ այդ ժողովը-
րի եռանդը, որ պաշտպանում է իր ազատու-
թիւնը, բաւականաչափ չէին գնահատված:
Հարկօրտ պահանջում է, որ նորից նշանակվի
հարաւ-աֆրիկական յանձնաժողովը ստեղծելու
համար, թէ կառավարութիւնը խառն չէր Ջեմ-
սոնի արշաւանքին: Ճառախօսը ապացուցանում
է, թէ պատերազմը հիմա պէտք է առաջ տա-
նել մինչեւ հնարաւորութեան վերջին կէտը:

Չեմերլէնի պատասխանում է, թէ պատե-
րազմն արդարապէս եւ անհրաժեշտ էր: Անգ-
լիայի եւ Տրանսիալի մէջ եղած տարածաչ-
նութիւնները հիմնական եւ ոչ տեղեկական
նշանակութիւն ունեն եւ դոյութիւն ունէին
1881 թուից առաջ: Այդ տարածախութիւննե-
րը ծագում են այն մեծ տարեկորութիւնից,
որ կայ անգլիացիների եւ բօքսերի ընա-
ւորութեան եւ բարոյականութեան մէջ:
Բօնէրների գերիշխանութեան հետեւանքը կը
լինի միւս բոլոր ցեղերի ստորացումն, այն-
ինչ Անգլիայի գերիշխանութեան տակ բո-
լոր սպիտակամորթ եւ խալչիլ ցեղերը հա-
ւասար իրաւունքներ կը վայելին: Մի քանի
չարախից յետոյ Հարաւային Աֆրիկայում
200,000 զօրք կը լինի: Ամեն հար ե-
ղած միջոցները պէտք է գործադրվին կազ-
մակերպելու համար մի այնպիսի զօրեղ պաշտ-
պանողական բանակ, որպիսին երեւիցէ տեսն-
ված է աշխարհում (Հաւանութիւն): Երբեք չը
պիտի լինի երկրորդ Մաիւա, երբեք թող չի
տրվի բօքսերին Աֆրիկայի սրտում: հիմնել ցե-
ղային տնտեսութեան ամրութիւն եւ վերաբեր-
վել անգլիացիներին՝ որպէս աւելի ստոր ցեղի:
ՎԱՇԻՆԳՏՈՒ: Անգլիան եւ Միացեալ Նա-
հանքները բարեկամական համաձայնութիւն
կայացրին իրանց մէջ, որով Անգլիան ինքնա-
բերաբար, առանց որեւէ վարձատրութեան,
հրաժարվում է Նիկարագուայի չըբանից վրա
ունեցած կոնտրօլի իրաւունքից:

10 ՆՆՈՒ: «Times»-ի Պարիզի գործակալը
բերտանական դեպպան Մօնսոնի ֆրանսիական
մայրաքաղաքից հեռանալու մասին դրում է,
թէ Մօնսոնը, յիշաւի, ոչ մի միջոցի չէ դիմել
«Journal» լրագրի կարբիկատորիստ Լէանդրին
պատուաւոր լէգէտի պատուանշան տալուն
արգելք լինելու համար: Մօնսոնը ենթադրում
է, թէ ներկայ հանգամանքներում իր ներկայ-
ութիւնը Պարիզում աւելի կը բարդէր դրու-
թիւնը, քան թէ կը լուսացնէր:

10 ՆՆՈՒ: Համայնքների ժողով: Դիլլօն ա-
պացուցանում է, թէ իրլանդացի նայիօնա-
լիստները չեն կարող ձայն տալ յօդուտ գահա-
կան ճաղի պատասխանն ուղղելու առաջար-
կեան, որովհետեւ նրա մէջ նպատաւոր կեր-
պով է խօսվում անարդար պատերազմը շարու-
նակելու մասին:

Խմբագրի ԱԼԷԿՍԱՆԴՐ ԲԱՆԱԹԱՐ
Հրատարակիչներ՝ ԹԱԳՈՒՀԻ ՏԻԳՐԱՆԵԱՆ
ԻՍԱՀԱԿ ՄԻՄԻՔ-ԱՆԱՄԱԼԵԱՆ

Типографія Грузинск. Т.—ва, Большая-Ванская ул., № 27,